בין הבנק לבין החשב הכללי במשרד האוצר (להלן-"החשב הכללי") קיימת מחלוקת הנוגעת לקבוצת חברות אשר קיבלה מן הבנק אשראים בערבות המדינה בהתאם לחוק עידוד השקעות הון וקיבלה מאת המדינה, באמצעות הבנק, מענקי השקעה בהתאם לאותו חוק. כל המענקים שבוצעו על ידי הבנק, ומרבית האשראים שניתנו לקבוצה הנ"ל, ניתנו בשנים 1993 עד 1995.

יתרת החובות של קבוצת החברות ליום 30 באפריל 1998 מסתכמת בכ-117 מיליון ש"ח. מלבד הסך הנ"ל קיבלה קבוצת החברות מענקים ממרכז השקעות באמצעות הבנק, בסך כ-72 מיליון ש"ח. אשראים ומענקי השקעה אלה אושרו במרכז ההשקעות בשנים 1992 עד 1995.

בעקבות קשיים אליהם נקלעה קבוצת החברות פנה הבנק לחשב הכללי בדרישות למימוש ערבויות המדינה שניתנו להבטחת סכומי האשראי הנ"ל.

בעקבות טיוטת דוח ביקורת שהומצאה לבנק מטעם מרכז ההשקעות בענין חברות מסוימות הנמנות על קבוצת הלווים, נערכה, בחודש מאי 1997, ביקורת על ידי אגף הביקורת הפנימית של הבנק ביחס לקיום נוהלי מרכז ההשקעות על ידי הבנק; בביקורת נמצאו ממצאים שונים ביחס לפעילות הבנק עם חברות בקבוצה, אשר להערכת הבנק השלכותיהם הכספיות אינן מהותיות.

בחודש אוגוסט 1997 הודיע החשב הכללי לבנק כי בהסתמך על ממצאים ראשוניים שבידו, הוא משהה את התשלומים שנדרשו ומאז חדל החשב הכללי מהעברת כספים לבנק. לאחר ההודעה האמורה נערכו על ידי החשב הכללי ומטעמו, ובשיתוף פעולה מצידו של הבנק, בדיקות שונות ביחס לטיפול הבנק במתן האשראים ובביצוע המענקים לקבוצת הלווים.

בחודש אפריל 1998, כתב החשב הכללי לבנק, כי לדעתו הבנק פעל במתן האשראים ובביצוע המענקים לקבוצת הלווים שלא בהתאם לנדרש ממנו בהוראות ובתנאים ספציפיים של כתבי האישור, כתבי הערבות ונוהלי מרכז ההשקעות. החשב הכללי גם מסר לבנק כי לדעתו הפר הבנק חובות אמון כלפי המדינה. בנוסף, שלח החשב הכללי לבנק טיוטה של דוח שנערך מטעמו ביחס לנושאים האמורים, ואשר עליו נתבקש הבנק להגיב, תוך שצויין כי ממצאי הדוח הינם ממצאים עיקריים.

במסגרת חקירה פלילית המתנהלת בקשר עם עסקיה של קבוצת הלווים נחקר תחת אזהרה אחד מפקידי הבנק, וכן נמסרו על ידי הבנק לחוקרים, מסמכים שונים כפי שנדרש מאת הבנק.

עד למועד בו חדל החשב הכללי מכיבוד הדרישות למימוש ערבויות שהוגשו לו על ידי הבנק הופקדו על ידו בגין דרישות כאמור פקדונות בהיקף של כ-60 מיליוני ש"ח, על חשבון התחייבויותיו בגין ערבויות המדינה.

הבנק הודיע לחשב הכללי כי הוא דוחה את טענותיו בתוקף, הן מטעמים עובדתיים והן מטעמים משפטיים. בנוסף, ביקש הבנק מאת החשב הכללי להעמיד לרשות הבנק שורה של מסמכים הקשורים בפעילותם של קבוצת הלווים מול מרכז ההשקעות וגופים ממשלתיים נוספים, על מנת לאפשר לבנק להכין כדבעי את תגובתו לטענות.

בחודש אפריל 1998 מסר החשב הכללי לבנק, כי על פי המידע המצוי בידו למועד ההודעה, הוא מגביל את סכום תביעת המדינה כלפי הבנק בענין זה ל-25 מיליון דולר, וזאת מבלי שהמדינה מוותרת על אף אחת מטענותיה.

לאחר בדיקה פרטנית של פעילות הבנק בהעמדת אשראי ובביצוע מענקי השקעה לקבוצת הלווים, ומטעמי זהירות ושמרנות, ולמרות שהבנק כופר בכל טענות החשב הכללי, החליטה הנהלת הבנק לכלול בדוחות הכספיים ליום 31 במרס 1998 הפרשה מתאימה בגין נושאים אלה. דירקטוריון הבנק הנחה את באי כח הבנק להיערך למימוש ערבויות המדינה, כולל באמצעות פניה לערכאות.

יחד עם זאת, אין באפשרות הנהלת הבנק להעריך, על בסיס המידע המצוי ברשותה, את היקף החשיפה של הבנק, אם בכלל, לטענות החשב הכללי. אם יחוייב הבנק על פי דין בסכום המחלוקת הכספית כאמור לעיל, תהיה לדבר השלכה לרעה, בעלת אופי חד פעמי, על תוצאותיו הכספיות של הבנק, בסך כ-44 מיליוני ש"ח, נטו.

רשות התאגידים
אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית, מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

בביאורים לדוחותיו הכספיים של בנק טפחות ליום 31 בדצמבר 1997 צויין, כי הנהלת בנק טפחות סבורה, בהסתמך על חוות דעת משפטיות שבידה, כי פעילות בנק טפחות בסוגיות האמורות מתיישבת עם הוראות החוק.

לבנק נמסר כי בנושא ההגבל העסקי נערכה חקירה על ידי רשות ההגבלים העסקיים. החקירה מצויה, במועד התשקיף, בשלב של גיבוש מסקנות. על אף כי הנהלת בנק טפחות בדעה כי בנק טפחות פעל בענין זה כדין, אין בידי הבנק להעריך מה תהינה מסקנות החקירה והשלכותיה. במידה ומסקנות החקירה תהינה כי היה בהתקשרותו של בנק טפחות עם המבטחים כאמור לעיל משום הסדר כובל עשוי בנק טפחות להיחשף לאישום פלילי בגין כך. לממונה שנתמנה לפי החוק האמור קיימת גם סמכות לקבוע כי הסדר הינו הסדר כובל, וקביעה כאמור תהא ראיה לכאורה בכל הליך.

בחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, התשמ"א-1981 (להלן-"חוק הפיקוח") ובתקנות הפיקוח על עסקי ביטוח (ביטוח חיים קבוצתי), התשנ"ג-1993, שהותקנו מכוחו (להלן-"תקנות ביטוח חיים קבוצתי"), נקבעו מגבלות מסויימות על תשלומים אותם רשאי מבטח לשלם בזיקה להתקשרותו בעסקאות ביטוח; בחוק הפיקוח נקבע איסור על מבטח לשלם עמלה בגין תיווך עסקי ביטוח למי שאינו בעל רשיון לתיווך עסקי ביטוח. בתקנות ביטוח חיים קבוצתי נקבע איסור על מבטח לשלם עמלה לבעל פוליסת ביטוח חיים קבוצתי, וכן נקבע שם שיעור מקסימלי לעמלה אותה רשאי מבטח לשלם לסוכן ביטוח בקשר עם עסקת חיים קבוצתי - שיעור של 5%.

חברות ביטוח עמן קשורים בנקים למשכנתאות קיבלו בתחילת נובמבר 1997 הוראה מסגן המפקח על הביטוח, להפסיק ב-1 בינואר 1998 לשלם לבנקים למשכנתאות, וביניהם לבנק טפחות, עמלות בגין ביטוח חיי לווים, וזאת בהסתמך על חוק הפיקוח ועל התקנות הנזכרות לעיל; במכתב צויין, כי על פי החומר המצוי בידי המפקח על הביטוח, בנק טפחות מקבל בגין עסקת ביטוח חיי הלווים עמלה בשיעור שנקבע בינו לבין המבטחים, וכי 5% נוספים מן הפרמיה משולמים על ידי חברת הביטוח לטביט. במכתב צויין כי לדעת כותבו, גם את העמלה המשולמת על ידי חברת הביטוח לטביט, לאור הנסיבות ודרכי פעולתה, יש לייחס כעמלה המשולמת לבנק טפחות. צויינה עמדת המפקח על הביטוח כי מכלול הסכומים המשתלמים לבנק טפחות ולטביט הינו בניגוד להוראת חוק הפיקוח האוסרת על תשלום עמלה למי שאין בידו רשיון סוכן, וכן כי מכלול תשלומים זה הינו בניגוד להוראות תקנות ביטוח חיים קבוצתי הנזכרות לעיל.

הכנסות בנק טפחות וטביט, הקשורות לביטוח חיים, הסתכמו בשנת 1997 ב-57.2 מיליוני ש"ח, ברוטו. בביאורים לדוחותיו הכספיים של בנק טפחות ליום 31 בדצמבר 1997, צויין כי בידי בנק טפחות חוות דעת משפטית על פיה פעילותו בנושא הביטוח מתיישבת עם הוראות החוק, והוא ממשיך לגבות מאת המבטחים הקשורים עימו תשלומים, בדרך של קיזוזם מהפרמיות המועברות למבטחים, כבעבר.

במכתב מיום 31 במרץ 1998, פנה ב"כ נכסים מ.י בע"מ אל הבנק, בהודעה כלהלן:

"המפקח על הביטוח במשרד האוצר סבור כי פעולת הבנקים למשכנתאות בשיווק ביטוח חיים וביטוח נכס ללווים הינה בגדר עיסוק בתיווך לביטוח, שהוא פעולה האסורה על הבנק בהתאם לחוק הפיקוח על עסקי ביטוח.

על פי עמדה זו, אין הבנקים למשכנתאות רשאים לקבל עמלות כלשהן בגין פעולתם זו, וגם אין לשלם עמלות לסוכנויות ביטוח שבבעלות הבנקים, בנסיבות מסויימות, כגון כאשר העסקאות נעשות בפועל בידי הבנק, בסניפיו, ואין לסוכנות הביטוח כל תוכן ממשי מעבר לקשירות עסקאות אלה.

לעומת זאת, המפקח על הבנקים סבור כי יש לאפשר לבנקים למשכנתאות להמשיך לשווק פוליסות ביטוח רכוש על נדל"ן המשמש כבטוחה להלוואה ללווים וכן לשווק פוליסות ביטוח חיים המבטיחות את פרעון המשכנתא במקרה של מות הלווה. לדעת המפקח, עיסוק הבנקים למשכנתאות בתחום זה מהווה פעילות נלווית ומשלימה לפעילותם העיקרית במתן אשראי ללווים, ואם פעילות זו אינה

רשות התאגידים
אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית, מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

תואמת את החוק, יש לדעת המפקח עת הבנקים להתאימו כנדרש לאפשר פעילות זו.

הואיל וקביעת המדיניות בנושא זה והסדרתו, ככל שיידרש, כרוכה בבחינת המכלול הרחב של ההיבטים הנוגעים לענין, מתקיימים דיונים, בשיתוף המפקח על הבנקים, לצורך גיבוש העמדה הסופית של משרד האוצר בנושא".

לאחר שתוכן הודעתו הנ"ל של ב"כ נכסים מ.י בע"מ הובא לידיעת בנק טפחות, פנה בנק טפחות אל הבנק, במכתב הנושא תאריך 3 באפריל 1998, ובו צויין, כי בנק טפחות חולק על האמור בהודעה האמורה ביחס לחוקיות פעילותם של בנק טפחות ושל טביט בתחום הביטוח; צויין, כי כל פעילותם של בנק טפחות ושל טביט בתחום ביטוח חיי לווים וביטוח מבנים הינה כדין ונשענת על חוות דעת משפטיות, וכי פעילות זו נעשית במשך שנים רבות בין השאר בידיעת המפקחים על הביטוח לדוריותיהם.

מתנהלים דיונים בין הבנקים למשכנתאות ובין המפקח על הביטוח בנושא הביטוחים בבנקים למשכנתאות. יתכן וכתוצאה מהדיונים, הבנקים ישנו את אופן פעולתם בעתיד, דבר שעלול להקטין את הכנסות בנק טפחות ו/או טביט. בנוסף לכך, אין להוציא מכלל אפשרות מצב בו המחלוקת שבין הבנקים למשכנתאות לבין המפקח על הביטוח בדבר חוקיות עיסוקם של הבנקים למשכנתאות בתחום הביטוח תתבטא גם בנקיטת הליכים פליליים כנגד בנק טפחות (*).

טביט, שהינה בבעלות ובשליטה מלאים של טפחות, הואגדה על ידי בנק טפחות בשנת 1989 במטרה שתעסוק כסוכנות ביטוח בכל הנוגע לביטוח חיי ונכסי לווים כעיסוק נלווה לעיסוקיו של בנק טפחות. רובם של הלווים בטפחות עושים את ביטוח הרכוש וביטוח החיים, המהווים תנאי להעמדת ההלוואות, במסגרת הסדרי בנק טפחות באמצעות טביט וטביט מקבלת עמלת סוכן בגין ביטוחים אלה.

הכנסות טפחות (בנק טפחות בלבד) מעמלה בנקאית הסתכמו בשנת 1997 בכ- 0.5 מיליון ש"ח בגין ביטוח נכסים וסכום של כ- 51.4 מיליון ש"ח בגין ביטוח חיים, לעומת כ- 46.3 מיליון ש"ח בגין ביטוח חיים וסכום של כ- 19.9 מיליון ש"ח בגין ביטוח נכסים בשנת 1996.

הכנסות טביט כסוכן ביטוח הסתכמו בשנת 1997 ב - 5.7 מיליון ש"ח בגין ביטוח חיים ובסך של 48.0 מיליון ש"ח בגין ביטוח נכסים, לעומת כ- 4.3 מיליון ש"ח מביטוח חיים וסך של 21.3 מיליון ש"ח בגין ביטוח נכסים, בשנת 1996.

הכנסות טפחות וטביט, כפי שפורטו לעיל, היוו בשנת 1997, כ - 40.8% מסך ההכנסות התפעוליות ואחרות של טפחות לעומת כ - 37.5% בשנת 1996.

במועד פרסום התשקיף מתנהלת הביקורת על ידי שלטונות מס ערך מוסף לגבי חבות מס ערך מוסף של טפחות ובנקים למשכנתאות נוספים בנושא הביטוח, על פי חוות הדעת של יועצי טפחות, פעלו טפחות וטביט כדין.

(*)במכתב הנושא תאריך 30 בנובמבר 1997, פנה בא כוחם של רוכשי גרעין השליטה בבנק לנכסים מ.י. בע"מ, כמוכרי מניות הבנק ו/או כנציגי מוכרי המניות, והתייחס לעמדתו של המפקח על הביטוח במשרד האוצר, באשר לחוקיות ולתוקף הביטוחים, שלדעת המפקח נעשים בבנקים למשכנתאות ובכללם בבנק טפחות, כפי שהובעה בפרסומים שונים (ר' סעיף 8.2.10 להלן). במכתב הנ"ל הביע בא כוחם של רוכשי גרעין השליטה את דעתו, כי עמדתו של המפקח על הביטוח הינה עמדה חדשה שלא הובאה קודם לכן, לידיעת רוכשי גרעין השליטה על ידי נכסים מ.י. בע"מ ו/או ממשלת ישראל, לא מצאה את ביטויה במקום כלשהו והינה עמדה הפוגעת בממכר (מניות הבנק אשר נרכשו על ידי רוכשי השליטה בבנק מאת המדינה - ר' סעיף 4.8 בפרק 4 לעיל) ובמכירה פגיעה קשה. בנוסף, הבהיר בא כוחם של רוכשי השליטה, כי האופציה שניתנה להם בחוזה הרכישה (ר' סעיף 4.8.1 לעיל) מומשה על ידם תוך הבנה שעם הזמן יבואו דברים אלה על פתרונם. במכתבו הנ"ל הודיע בא כוחם של רוכשי גרעין השליטה כי שולחיו יראו את מוכרי המניות כאחראים כלפיהם בגין כל נזק, ישיר ועקיף ו/או תביעה ו/או דרישה שעילתם בפעולות הביטוחיות, כביכול, בהם נטל ויטול חלק בנק טפחות. במכתב תשובה מאת היועצת המשפטית של משרד האוצר, הנושא את התאריך 20 באפריל 1998, נדחו כל הטענות הכלולות במכתב הנ"ל ובין היתר נטען כי אף אילו היה יסוד כלשהו לטענות הקונות כלפי הליך המכירה וטיב הממכר, הרי שלמעשה עם מימוש האופציה (חודשים ספורים לפני משלוח המכתב הנ"ל), ויתרו הקונות על טענותיהן ויתור מלא וכי גם נושא הביטוח - הן ביטוח הרכוש והן ביטוח החיים - היה ידוע לקונות במועד מימוש האופציה בחודש יולי 1997. בא כח הקונות השיב לאמור, ביום 27 במאי 1998, בהודעה כי תוכן תגובת המדינה אינו מקובל עליו, וכי הקונות טרם מיצו את טענותיהן בנושא.

רשות התאגידים
אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית, מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

תואמת את החוק, יש לדעת המפקח עת הבנקים להתאימו כנדרש לאפשר פעילות זו.

הואיל וקביעת המדיניות בנושא זה והסדרתו, ככל שיידרש, כרוכה בבחינת המכלול הרחב של ההיבטים הנוגעים לענין, מתקיימים דיונים, בשיתוף המפקח על הבנקים, לצורך גיבוש העמדה הסופית של משרד האוצר בנושא״.

לאחר שתוכן הודעתו הנ״ל של ב״כ נכסים מ.י בע״מ הובא לידיעת בנק טפחות, פנה בנק טפחות אל הבנק, במכתב הנושא תאריך 3 באפריל 1998, ובו צויין, כי בנק טפחות חולק על האמור בהודעה האמורה ביחס לחוקיות פעילותם של בנק טפחות ושל טביט בתחום הביטוח,; צויין, כי כל פעילותם של בנק טפחות ושל טביט בתחום ביטוח חיי לווים וביטוח מבנים הינה כדין ונשענת על חוות דעת משפטיות, וכי פעילות זו נעשית במשך שנים רבות בין השאר בידיעת המפקחים על הביטוח לדורותיהם.

מתנהלים דיונים בין הבנקים למשכנתאות ובין המפקח על הבנקים והמפקח על הביטוח בנושא הביטוחים בבנקים למשכנתאות. יתכן וכתוצאה מהדיונים, הבנקים ישנו את אופן פעולתם בעתיד, דבר שעלול להקטין את הכנסות בנק טפחות ו/או טביט. בנוסף לכך, אין להוציא מכלל אפשרות מצב בו המחלוקת שבין הבנקים למשכנתאות לבין המפקח על הביטוח בדבר חוקיות עיסוקם של הבנקים למשכנתאו בתחום הביטוח תתבטא גם בנקיטת הליכים פליליים כנגד בנק טפחות (*).

טביט, שהינה בבעלות ובשליטה מלאים של טפחות, הואגדה על ידי בנק טפחות בשנת 1989 במטרה שתעסוק כסוכנות ביטוח בכל הנוגע לביטוח חיי ונכסי לווים כעיסוק נלווה לעיסוקיו של בנק טפחות. רובם של הלווים בטפחות עושים את ביטוח הרכוש וביטוח החיים, המהווים תנאי להעמדת ההלוואות, במסגרת הסדרי בנק טפחות באמצעות טביט וטביט מקבלת עמלת סוכן בגין ביטוחים אלה.

הכנסות טפחות (בנק טפחות בלבד) מעמלה בנקאית הסתכמו בשנת 1997 בכ- 0.5 מיליון ש״ח בגין ביטוח נכסים וסכום של כ- 51.4 מיליון ש״ח בגין ביטוח חיים, לעומת כ- 46.3 מיליון ש״ח בגין ביטוח חיים וסכום של כ- 19.9 מיליון ש״ח בגין ביטוח נכסים בשנת 1996.

הכנסות טביט כסוכן ביטוח הסתכמו בשנת 1997 ב - 5.7 מיליון ש״ח בגין ביטוח חיים ובסך של 48.0 מיליון ש״ח בגין ביטוח נכסים, לעומת כ- 4.3 מיליון ש״ח מביטוח חיים וסך של 21.3 מיליון ש״ח בגין ביטוח נכסים, בשנת 1996.

הכנסות טפחות וטביט, כפי שפורטו לעיל, היוו בשנת 1997, כ - 40.8% מסך ההכנסות התפעוליות ואחרות של טפחות לעומת כ - 37.5% בשנת 1996.

במועד פרסום התשקיף מתנהלת חקירה על ידי שלטונות מס ערך מוסף לגבי חבות מס ערך מוסף של טפחות ובנקים למשכנתאות נוספים בנושא הביטוח. על פי חוות הדעת של יועצי טפחות, פעלו טפחות וטביט כדין.

(*)במכתב הנושא תאריך 30 בנובמבר 1997, פנה בא כוחם של רוכשי גרעין השליטה בבנק לנכסים מ.י. בע״מ, כמוכרי מניות הבנק ו/או כנציגי מוכרי המניות, והתייחס לעמדתו של המפקח על הביטוח במשרד האוצר, באשר לחוקיות ולתוקף הביטוחים, שלדעת המפקח נעשים בבנקים למשכנתאות ובכללם בבנק טפחות, כפי שהובעה בפרסומים שונים (ר׳ סעיף 8.2.10 להלן). במכתב הנ״ל הביע בא כוחם של רוכשי גרעין השליטה את דעתו, כי עמדתו של המפקח על הביטוח הינה עמדה חדשה שלא הובאה קודם לכן, לידיעת רוכשי גרעין השליטה על ידי נכסים מ.י. בע״מ ו/או ממשלת ישראל, לא מצאה את ביטויה במקום כלשהו והינה עמדה הפוגעת בממכר (מניות הבנק אשר נרכשו על ידי רוכשי השליטה בבנק מאת המדינה - ר׳ סעיף 4.8 בפרק 4 לעיל) ובמכירה פגיעה קשה. בנוסף, הבהיר בא כוחם של רוכשי השליטה, כי האופציה שניתנה להם בחוזה הרכישה (ר׳ סעיף 4.8.1 לעיל) מומשה על ידם תוך הבנה שעם הזמן יבואו דברים אלה על פתרונם. במכתבו הנ״ל הודיע בא כוחם של רוכשי גרעין השליטה כי שולחיו יראו את מוכרי המניות כאחראים כלפיהם בגין כל נזק, ישיר ועקיף ו/או תביעה ו/או דרישה שעילתם בפעולות הביטוחיות, כביכול, בהם נטל ויטול חלק בנק טפחות. במכתב תשובה מאת היועצת המשפטית של משרד האוצר, הנושא את התאריך 20 באפריל 1998, נדחו כל הטענות הכלולות במכתב הנ״ל ובין היתר נטען כי אף אילו היה יסוד כלשהו לטענות הקונות כלפי הליך המכירה וטיב הממכר, הרי שלמעשה עם מימוש האופציה (חודשים ספורים לפני משלוח המכתב הנ״ל), ויתרו הקונות על טענותיהן ויתור מלא וכי גם נושא הביטוח - הן ביטוח הרכוש והן ביטוח החיים - היה ידוע לקונות במועד מימוש האופציה בחודש יולי 1997. בא כח הקונות השיב לאמור, ביום 27 במאי 1998, בהודעה כי תוכן תגובת המדינה אינו מקובל עליו, וכי הקונות טרם מיצו את טענותיהן בנושא.

316

רשות התאגידים
אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית, מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

חברת הביטוח המבצעת את ביטוח החיים של הלווים בבנק אדנים הביאה לידיעת בנק אדנים כי קיבלה הודעה מהמפקח על הבטוח, כי החל מיום 1 בינואר 1998 לא תוכל להעביר עמלות בגין בטוח הזה, וכי לדעתו עמלות אלו המשולמות לבנק אדנים הינן בניגוד להוראות סעיף 41(ב) לחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, התשמ"א-1981, ובניגוד לתקנות 9(א) ו-9(ב) לתקנות הפיקוח על עסקי ביטוח (ביטוח חיים קבוצתי), התשנ"ג-1993. לדעת בנק אדנים, בהתבסס על חוות דעת משפטיות, ההסכם המקורי עליו חתמו הבנק וחברת הביטוח בנושא זה הינו בתוקף, אינו סותר את הוראות החוק. לאור זאת בנק אדנים בדעה כי אין מקום להודעת המפקח האמורה לעיל והוא ממשיך בפעילותו כבעבר.

במקביל מתקיימים דיונים בין הבנקים למשכנתאות, המפקח על הבנקים והמפקח על הביטוח, ולמועד התשקיף טרם הושג כל סיכום בנושא. אם תתקבל עמדת המפקח על הביטוח עלול הדבר להקטין את הכנסות בנק אדנים מביטוח חיים.

הכנסות בנק אדנים מעמלה בנקאית בגין ביטוח נכסים וביטוח חיים הסתכמו בשנת 1996 בכ - 2,735 אלפי ש"ח וכ - 3,053 אלפי ש"ח, בהתאמה. בשנת 1997 לא היו לבנק אדנים הכנסות ישירות מפעילות ביטוח נכסים וביטוח חיים וכל פעילותו בתחום זה נעשתה באמצעות חברה בבעלות ובשליטה מלאים, אדני עד, כמבואר להלן.

הכנסות אדני עד כסוכן ביטוח הסתכמו בשנת 1997 ב - 4,909 אלפי ש"ח בגין ביטוח חיים ובסך של 4,153 אלפי ש"ח בגין ביטוח נכסים, לעומת כ - 1,113 אלפי ש"ח מביטוח חיים וסך של 968 אלפי ש"ח בגין ביטוח נכסים בשנת 1996.

במועד פרסום התשקיף מתנהלת חקירה על ידי שלטונות מס ערך מוסף לגבי חבות מס ערך מוסף של אדנים ובנקים למשכנתאות נוספים בנושא הביטוח. על פי חוות הדעת של יועצי אדנים, הוא וחברת הבת אדני עד פעלו בנושא זה כדין.

בדבר שתי בקשות לאישור תובענות יצוגיות, אשר הוגשו כנגד בנקים למשכנתאות, אשר אדנים אינו נמנה עמם, ואשר בהן נטען כי הבנקים גבו עמלות ביטוח שלא כדין בגין ביטוח חיי הלווים ונכסי הלווים המשועבדים כנגד ההלוואות, ר' בסעיף 8.2.10 לעיל, בתיאור עסקי בנק טפחות.

כאמור, בנק אדנים אינו צד להליכים המשפטיים הנ"ל, וממילא אין באפשרות בנק אדנים להעריך כיום את סיכויי התובענות הנ"ל ואת השלכתן האפשרית על תוצאות פעילותו, אם בכלל. (באשר לדיונים המתקיימים בנושא עתיד פעילות הבנקים למשכנתאות בתחום הביטוח - ר' סעיף 8.2.10 לעיל).

רשות התאגידים
אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית, מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים